

KILAŚ (4) *pron*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

N m pers kilaś (2). ◇ A subst kilaś (2).

Sł stp brak, Cn s.v. kila, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

Zaimek liczebny nieokreślony; zastępuje jakąś liczbę od dwu do dziesięciu lub w ogóle niewielką liczbę; aliquam multi, aliquanti, aliquot, aliquotfariam Cn (4) : Przyšlo do niego kilás towarzyszow SkarŻyw 167, 574.

Szereg: »wiele, kilaś« (1): zeznal ys vidzial wielie ludzi kylasz kony kthorzi vyechali oth pana Marczina ZapWar 1558 nr 2686.

a. *W funkcji rzeczownej osobowej: kilku ludzi (1) :*

Wyrażenie: »ich kilaś« (1): obráło fię ich wđj kilás/ ktorzy fię zá kápice chwycili y ná fię włożyli. SkarŻyw 510.

Cf KIELKOŚ, KILA, KILKA

KW